

dem den forskyldte Straf, for saa vidt han dertil er berettiget, eller ved at anmelde Forbrydelsen til vedkommende højere foresatte, eller som ulovlig forskaaner undergivne for ikendt Straf, auses med Fængsel. En Officer kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere befindes i samme Brøde, straffes med Embeds Fortabelse.“ Det er altsaa en temmelig skrap Paragraf overfor Jurisdiktionscheferne. Nu vil det ærede Medlem paastaa, at Krigsministeren efter vor Lovgivning kan sige overfor Jurisdiktionscheferne, at det for saa vidt er ligegyldigt, hvad der staar i § 129, som Krigsministeren kan bestemme, at der ingen Tiltale skal finde Sted, og naar han har bestemt, at der ingen Tiltale skal finde Sted, finder der ingen Tiltale Sted. Men om Tiltale skal frafaldes, er ikke noget, Ministeren kan bestemme. Tiltale kan frafaldes i Straffesager, men det er en Side af Kongens Benaadningsret, som han havde forud for 1849. Tiltale kan frafaldes, men jeg kender ikke noget Eksempel paa, at den er bleven frafaldet uden ved Indstilling til Kongen eller ved Beslutning i Statsraadet. (*Deuntzer*: Masser!) Ja, ved kgl. Resolution. Det vilde ogsaa blive en meget daarlig Retstilstand, hvis en Minister lige overfor Forbrydelser kunde gribe ind paa den Maade. Den Forklaring, det ærede Medlem har givet, lader sig ikke opretholde. En anden Ting er det naturligvis, hvor Talen er om Foreldelse af Domme, men her drejer det sig jo om et friskt Tilfælde.

Med Odense-Affæren er jeg nu færdig, og jeg vender tilbage til, hvad jeg talte om, da jeg begyndte: Sammenligningen mellem før og nu, og jeg maa da sige, at det ikke alene er Socialdemokraterne, der ere under Forvandlingens Lov, men fuldt saa meget de Radikale. Det er i og for sig glædeligt, saa jeg fremfører ikke dette som en Anke. Den højtærede Krigsminister talte om at pleje og udvikle Hæren. Det er en anden Tone end den, vi hidtil have hørt fra radikal Side. Den politiske Hær herinde, som støtter dette Ministerium, bestaar af Socialdemokrater, Radikale og nogle Højremænd. Disse 6 à 7 Højremænd skal jeg dog ikke nævne i denne Forbindelse, thi de have aldrig optraadt som Angribere af Hæren eller Forsvarsvæsenet her i Landet. Men fra Socialdemokratiet var Parolen forud for sidste Valg, at Danmark ikke skulde have noget Forsvar, der skulde finde Afrustning Sted. Det var der stillet Forslag om, og det gik de til Valg paa, og paa det Program sige de, at de have

faaet 94,000 Stemmer, eller hvor mange det nu er. Afrustning, altsaa ingen Hær og ingen Flaade! De Radikale vilde ganske vist have noget Hær- og Flaadevæsen, men det maatte ikke kaldes et Forsvar, det skulde hedde Politivagt, eller jeg ved ikke, hvad det var. Det maatte ikke bruges til Kamp eller til at forsvare os med, det skulde bruges til at afvæbne Patrouiller, der kom her ind, eller til at modtage Mandskabet fra et eller andet i vore Farvande strandet fremmed Krigsskib o. s. v. Det var altsaa et Forsvar, der ikke maatte bruges som saadant. Der var den Gang ganske almindelig Tale om, at alt Krigsvæsen var en Indretning til Myrderi, og at det var forfærdeligt, at man opdrog Folk her i Landet til at myrde. Der førtes den samme Tale, som nu har staaet i Hobro Avis, Forskellen er blot, at denne Redaktør fortsætter med at tale om Mordere og Stimænd og Folk, der ere i Rang under Bøddelen, medens de, der have lært ham det, nu tie dermed. Endelig have de sagt, at disse Love, som her bleve foreslaede, og navnlig det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing vilde have, var en stor Ulykke for vort Land — dette sidste var det allerværste.

Det er en Kendsgerning, at saaledes, som jeg her har nævnt, blev der forud for Valget talt i den politiske Hær, der støtter Ministeriet. Lad os se, hvordan det nu ser ud der. Nu siger Ministeriet — og den politiske Hær siger det samme —: Lov er Lov, og Lov skal holdes, den skal ikke gøres om, Bevillingerne skulle gives saaledes, at Lovene kunne træde ud i Livet. Der er her en stærk Modsætning til Socialdemokraternes Stilling forud for Valget: Intet Forsvar, Afrustning over det hele! Her knæsættes Lovgivningen om Danmarks Forsvar af det Ministerium, som Socialdemokratiet støtter, Lovene skal holdes. For det andet tilkendegiver Forsvarsministeren, at Hæren er et Gode for Landet, den er ikke alene en Nødvendighed, den er et Gode. Det er en stærk Modsætning til de Radikales Stilling forud for Valget. For det tredje siger Forsvarsministeren: Hæren skal plejes og udvikles. Det er jo godt, at Krigsministeren ikke vil nøjes med at give Hæren Sulteføde, men at han vil sørge for, at Hæren kan trives og udvikles under den radikale Pleje, den kommer under. Og endelig tage Ministeriet og dets Parti meget kraftigt Afstand fra den stakkels Redaktør i Hobro. Manden mener, at han har gjort det saa godt ved at blive ved paa